

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 685

гр. София, 11.01.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: **КЛАУДИЯ Р. МИТОВА**

като разгледа докладваното от **КЛАУДИЯ Р. МИТОВА** Гражданско дело №
20211110158325 по описа за 2021 година

като разгледа докладваното от председателя гр.д. № 58325 по описа за 2021 г. и за да се
произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски от „„, ЕИК
204009205, със седалище и адрес на управление – . против АЛ. Н. Ш., ЕГН *****, с
адрес: . и съдебен адрес . за осъждане на ответника да заплати сумата от 2663,24 лв. –
незаплатена главница по лизингови вноски за периода 01.11.2018 г. – 24.01.2019 г. по
договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността №
AG0002037/03.04.2018 г., 1850,15 лв. – незаплатена възнаградителна лихва за периода
01.11.2018 г. – 24.01.2019 г., 30,16 лв. – неустойки за забавени плащания на лизингови
вноски за периода 01.11.2018 г. – 24.01.2019 г., 3658,32 лв. неустойка за прекратяване на
договора по вина на лизингополучателя на основание чл. 15.5. от общите условия кум
договора (ОУ) и 359,01 лв. разходи за заплатени данъчни задължения.

Ищецът извежда субективно предявените си съдебни права при твърдения, че на
03.04.2018 г. между страните бил сключен договор за финансов лизинг със задължително
придобиване на собствеността № AG0002037, като ищецът е имал качеството на
лизингополучател, а ответникът – на лизингодател. В изпълнение на задълженията си,
лизингодателят придобил собствеността върху посочения от лизингополучателя лек
автомобил марка “Land Rover”, модел “Land Rover Range Rover”, идентификационен номер
на рама ., рег. № С. от продавача АЛ. Н. Ш. (обратен лизинг) и предоставил ползването му
на лизингополучателя, за което бил съставен приемо-предавателен протокол от 03.04.2018 г.
Лизингополучателят поел задължение за заплащане на месечни вноски, както и да използва
вещта по предназначение с грижата на добър стопанин. Договорен бил за срок от 24 месеца
или до 01.04.2020 г., съгласно приложения Погасителен план – неразделна част от договора
за финансов лизинг. Договорен бил лихвен процент в размер на 39,60 % . Лизинговата
стойност страните уговорили да бъде заплащана от ответника на месечни анюитетни вноски
в размер на по 1219, 44 лв. Твърди, че лизингополучателят преустановил плащанията след
17.10.2018 г. Към 17.12.2018 г. незаплатени останали вноски № 7 с падеж 01.11.2018 г.,
вноски № 8 с падеж 01.12.2018 г., поради което ищецът твърди да е отправил изявление за
разваляне на сключения контракт. На 24.01.2019 г. лизинговият актив бил иззет, за което
свидетелствал съставения приемо-предавателен протокол. Уточнява, че при изписването на
годината в последния била допусната фактическа грешка и изземането се състояло на
24.01.2019 г. Във връзка с неизпълнението от страна на лизингополучателя, от същия се
претендира заплащането на месечни вноски с падеж от 01.11.2018 г., от 01.12.2018 г. и от

01.01.2019 г., както и част от вноската за периода от 02.01.2019 г. до 24.01.2019 г. в общ размер от 4 513,39 лв., като главницата е в размер на 2 663,24 лв., а възнаградителната лихва е в размер на 1 850,15 лв. Претендира и неустойка в размер на 30,16 лв. към 24.01.2019 г., формирана като сбор за вноската с падеж 01.11.2018 г. – 15,42 лв., за вноската с падеж 01.12.2018 г. – 10,24 лв. и за вноската с падеж 01.01.2019 г. – 4,50 лв. Допълва, че ответникът останал задължен за неустойка за прекратяване на договора по вина на лизингополучателя в размер на 3 658,32 лв., дължима еднократно, формирана като сбор от три месечни вноски, всяка от които в размер на 1219,44 лв. Ищецът твърди, че се дължи сума за направени разходи за заплащане на данъци за 2018 г. на осн. чл. 61 ЗМДТ в размер на 359,01 лв. Общо претендираната сума е в размер на 8560,88 лв., ведно със законната лихва от 12.10.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски. Представя документи и прави искане за събиране на доказателства.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор, с който оспорва предъявените искове. Въвеждат се твърдения за нередовност на исковата молба. Въвеждат се възражения за нищожност на договора за финансов лизинг, като се твърди противоречие с императивни правни норми, липса на кауза, евентуално неоснователност на исковите поради пълно удовлетворяване на кредитора, нищожност на отделни уговорки от договора и ненадлежно разваляне на договора. Твърди се, че е налице противоречие с чл. 152 ЗЗД, тъй като собствеността върху лизинговия автомобил е била прехвърлена на „Мого България“ ЕООД като обезпечение на задълженията на ответника, в качеството му на лизингополучател по договора за лизинг. Въвежда се твърдение, че е налице противоречие и с разпоредбата на чл. 209 ЗЗД, тъй като договорът за лизинг е бил сключен във връзка с договор за продажба от 03.04.2018 г. като била предвидена уговорка за обратно изкупуване от страна на лизингополучателя-продавач на същия актив по договора за продажба. Сочи се, че е налице липса на основание на договора за лизинг, тъй като договорът за продажба от 03.04.2018 г. е бил нищожен, съответно лизингополучателят никога не е прехвърлял на ищцовото дружество собствеността върху автомобила си. В условията на евентуалност, в случай че договорът за лизинг се приеме за действителен, се твърди че ищецът е удовлетворен предвид придобиването на автомобила и възвръщането на фактическата власт върху него. Въвежда се твърдение за неоснователност на иска за неустойка за прекратяване на договора, тъй като изявление за разваляне на договора за лизинг никога не е било довеждано до знанието на ответника. Сочи се, че уговорката за лихва е нищожна поради противоречие с добрите нрави. Оспорва се искът относно сумата за платен данък за моторно превозно средство (МПС), тъй като не ставало ясно за кое МПС е платен данъкът, евентуално се прави възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва се основателността на претенцията относно неустойката за забава. Моли за отхвърляне на исковите, претендира разноски. Изразява становище по доказателствените искания на ищеца, прави доказателствени искания, представя документи.

Предявените искове са обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 345 ТЗ, чл. 92, ал. 1 ЗЗД ЗЗД.

По исковите по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 345 ТЗ в тежест на ищеца е да докаже възникване на валидна облигационна връзка между страните въз основа на финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността № AG0002037/03.04.2018 г., по който е изправна страна, доколкото е изпълнил задълженията си за придобиване и предаване на лизингополучателя лизинговата вещь за възмездно ползване; размерът на претендираните лизинговите вноски и настъпването на изискуемостта им, както и размер на разходите, свързани с ползване на вещта (за твърдяното заплащане на данък).

По исковите с основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникване на валидна облигационна връзка между страните въз основа на финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността № AG0002037/03.04.2018 г., по който е

изправна страна, предвидена в договора и приложимите към него ОУ валидна кауза за неустойка за забавено плащане на лизинговите вноски и за прекратяване на договора по вина на лизингополучателя, размер на претендираните неустойки и настъпване на изискуемост на същите.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга. Ответникът следва да докаже възраженията си.

В тежест на всяка от страните е да установи фактите, на които основава изгодни за себе си правни последици.

Не са налице общоизвестни или служебно известни на съда факти.

Възраженията на ответника за нередовност на исковата молба по посочените в писмения отговор съображения са неоснователни. Макар и словно лаконично в исковата молба са изложени конкретни фактически твърдения за обстоятелствата, на които дружеството основава всяка от претенциите си и между петитума на същата и обстоятелствената част не съществува противоречие с изключение на частта, касаеща падежа на претендираните лизингови вноски на стр.2, където съдът приема, че е допусната техническа грешка. Отстраняването следва да се извърши по реда на чл.145, ал.2 ГПК. Не съществува основано на процесуалния закон задължение ищецът да посочва поотделно размер на всяка от непогасените лизингови вноски. Не може да бъде споделено виждането, че претенцията за заплащане на всяка лизингова вноска съставлява самостоятелен иск. Касае се за една обща лизингова цена (т.2 от договора), чието заплащане е разсрочено (т.4 от договора). Претендираната част от възнаградителната лихва е индивидуализирана с посочване на общ размер и начин на формиране.

Съгласно чл. 72, ал. 1 ГПК /действаща редакция – Изм. – ДВ, бр. 86 от 27.10.2017 г. /, за предявените с една искова молба в защита на един интерес се събира една държавна такса върху защитавания интерес независимо от броя на ответниците, а според ал. 2 – за предявените с една молба искове в защита на различни интереси минималната такса се събира от всички интереси. Разпоредбите /за разлика от редакцията им преди изменението/ са подчинени на принципа "един интерес – една такса", въведен от законодателя, за да улесни достъпа до правосъдие. Следователно критерий за определяне на размера на дължимата държавна такса е не броят на предявените искове, а дали с всеки от тях се защитава един интерес или се защитават различни интереси. Предявените искове са за парични вземания – главница, неустойка, разноски за поддръжка на вещта, чийто източник се твърди, че е един договор. Доколкото с оглед изпълнението на задълженията /чл. 63 – 78 ЗЗД/ паричното вземане се състои от три части: главница, лихва и разноски, то следва да се приеме, че в разглеждания случай защитаваният интерес е един, а възражението по отношение на броя на предявените искове и размер на дължимата за разглеждането им държавна такса – неоснователно.

ОПРЕДЕЛИ:

Съдът приканва страните към спогодба като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията, ще направят по-малко разноски по производството и ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. Спогодба може да се постигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри, ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ПРИЕМА проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, на основание чл.146, ал.4 ГПК, представените от страните писмени документи.

УКАЗВА на ответника, на основание чл.102, ал.2, т.1 вр.чл.101, ал.1 ГПК, в седмичен срок от уведомяването да представи пълномощно за надлежно учредена представителна власт на адв.Д.В.П. или в същия срок с изрично писмено изявление по делото да потвърди извършените от същия процесуални действия. При неизпълнение съдът ще приеме, че в срок не е депозиран писмен отговор на исковата молба. Адвокатско пълномощно се сочи да е приложено към исковата молба, но реално не е представено със същата.

ОТДЕЛЯ като безспорен и ненуждаещ се от доказване в производството, че на 03.04.2018 г. между „„, в качеството на лизингодател, и АЛ. Н. Ш., в качеството на лизингополучател, бил сключен договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността № AG0002037 с предмет лек автомобил марка “Land Rover”, модел “Land Rover Range Rover”, идентификационен номер на рама ., рег. № .. Към датата на сключване на договора собственик на автомобила бил АЛ. Н. Ш.. Последният заплатил първите шест лизингови вноски по договора за периода от сключването му 03.04.2018 г. до 17.10.2018 г.

УКАЗВА, на основание чл.145, ал.2 ГПК, на ищеца до края на насроченото открито съдебно заседание изрично да заяви дали твърди договорът за лизинг да е бил развален, кога, по какъв начин и на какво основание твърди да е сторено това. В същия срок изрично да конкретизира дали падежът на претендираните лизингови вноски е съответен на посочения в петитума на исковата молба, а на стр.2, абз.7 е допусната техническа грешка. При неизпълнение на последното съдът ще приеме, че се претендират лизингови вноски за периода, посочен в петитума на исковата молба.

ДОПУСКА, на основание чл.195 ГПК, изслушването на съдебна счетоводна експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба и писмения отговор (т.4, част „доказателства и доказателствени искания“) задачи.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице П. АЛ. Д..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещото лице в размер на 350 лв., вносими в едноседмичен срок от уведомяването, както следва: 300 лева от ищеца и 50 лева от ответника.

УКАЗВА на страните, че при отсъствие на доказателства за внесен депозит в горния срок съдът ще приеме, че искането за изслушване на счетоводна експертиза по поставените в исковата молба въпроси не се поддържа от невнеслата депозит страна и ще постанови краен съдебен акт без изслушване на заключение по задачите на тази страна.

Вещото лице да се уведоми след постъпване на доказателства за внесен депозит.

ДОПУСКА, на основание чл.195 ГПК, изслушването на съдебна оценителна експертиза, която да отговори на поставените в писмения отговор (т.3, част „доказателства и доказателствени искания“) задачи.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Н. Т. Г..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещото лице в размер на 300 лв., вносими в едноседмичен срок от уведомяването от ответника.

УКАЗВА на ответника, че при отсъствие на доказателства за внесен депозит в горния срок съдът ще приеме, че искането за изслушване на оценителна експертиза по поставените в исковата молба въпроси не се поддържа и ще постанови краен съдебен акт без изслушване на заключение по задачите на тази страна.

Вещото лице да се уведоми след постъпване на доказателства за внесен депозит.

РАЗПОРЕЖДА да се изиска, на основание чл. 186 ГПК, справка от МВР – Пътна полиция, от която да е видно кои лица са били регистрирани като собственици за периода от 2018 г. до датата на изготвяне на справката по отношение на лек автомобил, марка “Land Rover”, модел “Land Rover Range Rover”, идентификационен номер на рама ., рег. № С..

Справката да се предостави в седмичен срок от уведомяването, но не по – късно от датата на насроченото първо по делото открито съдебно заседание.

УКАЗВА на ищеца в седмичен срок от уведомяването с писмено заявление с препис за насрещната страна да вземе отношение по възраженията на ответника във връзка с авторството на подписите в приемо – предавателен протокол от 24.01.2018 г. и приложение № 1 към него и уведомлението за прекратяване на договора от 17.12.2018 г. В случай на поддържано твърдение, че уведомлението за прекратяване на договора от 17.12.2018 г. е подписано от ответника, то да заяви ще се ползва ли от същото. В последния случай да представи оригинала на документа, на основание чл.183 ГПК. При неизпълнение неоснователно непредставения документ може да бъде изключен от доказателствената съвкупност по делото.

ОТЛАГА произнасянето по допускането на съдебна почеркова експертиза за първото открито съдебно заседание с оглед дадените указания на ищеца и с оглед предоставяне на възможност на страните да извършват преценка на необходимостта и относимостта на същите при съобразяване на обстоятелството, че в приемо – предавателен протокол от 24.01.2018 г. и приложение № 1 към него се сочи, че подписа в частта за лизингополучателя е положен от ..

УКАЗВА на ищеца, че ако напусне адреса си и в търговския регистър не е вписан новият му адрес, всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се считат за редовно връчени.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се считат за редовно връчени. Същото задължение имат и пълномощниците.

УКАЗВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Ако ищецът предяви отново същия иск, може да използва събраните доказателства в новото дело само ако за тяхното повторно събиране има трудно преодолима пречка.

НАСРОЧВА в **открито съдебно заседание за 17.02.2022 г. от 09:40 часа**, за която дата да се призоват страните.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните, като **УКАЗВА** на страните най-късно в **първото съдебно заседание** да вземат становище по проекто-доклада и предприемат съответни процесуални действия за ангажиране на доказателства, **тъй като след изтичането на този срок се преклудира възможността им да сочат доказателства.** Препис от писмения отговор на ответника да се връчи на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____